Επιστήμη και διαρκή χρόνια λάθη στην Εκπαίδευση

Του Γιάννη Π. Πλατάρου

(Αδημοσίευτο άρθρο του 2008)

Σε αυτό το σημείωμα θα ασχοληθούμε με κάποια διαρκή λάθη, τα οποία γίνονται **επί αρκετές δεκάδες χρόνια** στην Εκπαίδευση και τα οποία δεν συζητούνται στα ΜΜΕ , παρ' ότι και σοβαρά είναι και καταδεικνύουν την παθογένεια της Ελληνικής Κοινωνίας: Κάθε ένα πρόβλημα το αναφέρω επιγραμματικά , καθώς κάθε ένας τίτλος, συνιστά θέμα για ξέχωρο πολυσέλιδο σημείωμα, ίσως και ….διατριβή, αλλά δεν θα το κάνουμε σήμερα!

Α) Οι καταλήψεις: Αποτελούν ένα καθιερωμένο έθιμο, κατά το οποίο όλα τα σχολεία βγαίνουν κατ' έτος με ζημιές και φθορές , πέραν των μαθησιακών κενών που δημιουργούνται στους μαθητές και δεν αναπληρώνονται από τα φροντιστήρια. Το σοβαρό θέμα, είναι, ότι οι ζημιές εμποδίζουν την αισθητική αλλά και λειτουργική αναβάθμιση των σχολείων , τα οποία θα μπορούσαν να έχουν από έργα τέχνης στους τοίχους τους, και βιντεοπροβολείς κατ' αίθουσα, έως και χώρους εντευκτηρίου , αλλά βεβαίως αυτό αποτελεί όνειρο θερινής νυκτός για τον κάθε εκπαιδευτικό, όταν γνωρίζει στην επόμενη και κατ' έτος κατάληψη , όλα, είτε θα κλαπούν είτε θα γίνουν παρανάλωμα του πυρός. Το θέμα είναι, ότι το σχολείο, από άποψη υποδομών μένει στάσιμο και κατ' ουσίαν οπισθοδρομεί , αφού οι Ευρωπαίοι εταίροι μας, δεν έχουν αυτό το έθιμο των βανδαλισμών.

Β) Η Βάση του 10: Ένας από τους προβληματισμούς που δεν τίθεται στα διάφορα παράθυρα των τηλεοπτικών προγραμμάτων, είναι, ότι το πραγματικό μηδέν δεν είναι το …0 , αλλά το 2 (ίσως και το 4) Αυτό οφείλεται στην αντιεπιστημονική θέσπιση ερωτήσεων πολλαπλής επιλογής , μαζί με ερωτήσεις πλήρους αναπτύξεως. Απαντώντας ένας μαθητής στην τύχη, πετυχαίνει άνετα το 2 στα 20 ή αν είναι τυχερός ή υφαρπάξει λ.χ. ως «ΓΑΒ» τις σωστές απαντήσεις, τότε γράφει 4 στα 20. Βεβαίως , εκεί σταματάει η συγκομιδή μονάδων, αλλά δεν πρέπει να ξεχνά κάποιος, ότι πριν καθιερωθεί η βάση του 10, πολλοί εισήγοντο με ….2 δηλ. πραγματικό μηδέν και βεβαίως ένας τέτοιος φοιτητής, θα σπούδαζε αιωνίως, θα ξόδευε πολλά χρήματα, δεν θα πήγαινε φαντάρος και θα κατέληγε, όπως έχουν καταλήξει πολλοί : Άεργος και ακατάρτιστος, άχθος για την κοινωνία.

Γ) Οι βαθμολογίες με μέση τιμή το 18! : Αντιεπιστημονικά και κόντρα σε κάθε έννοια τεχνικής μιας εξέτασης , οι βαθμολογίες στις Πανελλήνιες εξετάσεις, δεν εμφανίζουν την κανονική κατανομή με ΜΟ και διάμεσο την μέση της βαθμολογικής κλίμακας (το 10 δηλ.) και συσσώρευση του 70% της βαθμολογίας από 3,5 -16,8 στα 20, όπως προβλέπει η επιστήμη της Παιδαγωγικής , 15% πάνω από 16,8 και 15% κάτω από 3,5 (φυσικά, όχι με τις

υπάρχουσες ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής) . Αυτό το φαινόμενο παρατηρείται πάνω από 30 χρόνια. Με βάση την παραπάνω αρχή, «ξεχωρίζει η είρα από το σιτάρι.» Τώρα αυτό δεν γίνεται για λαϊκίστικους λόγους ,αφού σχεδόν όλα τα κόμματα που είναι κάτοχοι της επιστημονικής αλήθειας, θεωρούν ως πεδίο άσκησης κομματικής πολιτικής την εκπαίδευση και δη ανηλίκων μαθητών.

Δ) Οι μυστηριώδης ασθένεια της Ανοίξεως. Κάθε άνοιξη, όλοι οι μαθητές σε όλη την Ελλάδα ασθενούν και γίνονται όλοι καλά από Ιούνιο. Το φαινόμενο, είναι μεν προϊόν αδηρίτου ανάγκης, αλλά δεν παύει να διαπαιδαγωγεί την Ελληνική νεολαία εξ απαλών ονύχων, ότι στην Ελλάδα, ούτε νόμοι εφαρμόζονται, ούτε σεβασμός σε θεσμούς υπάρχει. Πιθανόν η συνειδητοποίηση των μαθητών ότι δεν υπάρχει κοινωνία αγγέλων, να θωρακίζει της νεολαία από παρενέργειες μιας υποτιθέμενης αξιοκρατίας, αλλά γίνεται παιδαγωγική ζημιά ανυπολόγιστη την οποία δεν θα διεκτραγωδήσω, αλλά απλώς θα διαπιστώσω και εκεί θα μείνω.

Ε) «Το δωρεάν δεν είναι καλό» Το Δημόσιο σχολείο παρέχει το δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης, το οποίο με την κατανάλωσή του δεν μειώνεται (δεν είναι ανταγωνιστικό στην κατανάλωση) και επίσης δεν είναι αποκλείσιμο. (Όποιος θέλει και έχει απολυτήριο Γυμνασίου, εγγράφεται) Ένα τέτοιο αγαθό είναι και η Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη (τα δωρεάν ενδοσχολικά φροντιστήρια) και βεβαίως όλα απαξιώνονται από την κοινωνία με έναν ομολογουμένως, όχι και τόσο έξυπνο τρόπο…..

ΣΤ) Η τελευταία θέση στις νέες τεχνολογίες Ποιός εκπαιδευτικός μπορεί να αναφέρει στα παιδιά ότι είμεθα περιούσιος λαός έξυπνος και προικισμένος, όταν στην Ευρώπη των 25 (προσοχή, όχι των 15!) κατέχουμε την τελευταία θέση λ.χ. στην διείσδυση της ευρυζωνικότητας; Πάρα πολύ θλιβερό και απογοητευτικό το φαινόμενο, το οποίο είναι προς ψόγο όλων μας.

Ο υπογράφων, εκφράζει την ευχή να τεθούν τα παραπάνω θέματα στον προαναγγελθέντα διάλογο για την εκπαίδευση που θα διεξάγει το ΥΠΕΠΘ και να απαλειφθούν οι νοσηρές παρενέργειες που επιγραμματικά παρέθεσα , με συμφωνία όλης της κοινωνίας, ιδίως των πολιτικών κομμάτων, άλλως η Εκπαίδευση θα καρκινοβατεί , μαζί με την οικονομική οπισθοδρόμηση, μιας και εκπαίδευση και ανάπτυξη οικονομικώς συνδέονται άρρηκτα .